

gør det nødvendigt, at man anerkender, at man hverken kan eller skal samle politikken under én centralt styrende enhed. Den regionale erhvervspolitik er og bør også fremover være resultatet af en lang række beslutninger, som træffes af forskellige erhvervspolitiske aktører. Hovedudfordringen er at få koordineret de mange beslutninger, så der bliver størst mulig sammenhæng i den regionale erhvervspolitik.

Jeg vil også godt på Socialdemokratiets vegne klart tilkendegive, at vi har været og er meget enige i de signaler, der er kommet udefra som værende væsentlige for den regionale egnsbaserede erhvervspolitik for de kommende år.

Det første, jeg vil pege på, er, at erhvervspolitikken må tage udgangspunkt i de lokale og regionale behov. Det er en forudsætning for at få den størst mulige effekt. Det er nødvendigt at sætte fokus på de særlige lokale udviklingsmuligheder, men også på udviklingens vanskeligheder. Udfordringen er at udnytte de enkelte egnes særlige udviklingsmuligheder til at skabe størst mulig sammenhæng, målretning og effektivitet i den tværkommunale erhvervspolitik, og som en selvfølgelighed i den sammenhæng bør vel alligevel siges: naturligvis i et tæt samarbejde med virksomhederne. Det betyder også en styrkelse af dialogen og samarbejdet mellem de mange personer, der i det daglige arbejder for at styrke den lokale, regionale erhvervs- og beskæftigelsesudvikling. Udfordringen er at sætte fælles mål for regionaludviklingen og få alle parter til at spille sammen for at nå disse mål.

Det andet, jeg vil nævne, er den erfaring med de regionale erhvervsudviklingsprogrammer, der rent faktisk foreligger i dag. Den har igennem årene vist sig at være en meget dynamisk ramme for at målrette og koordinere erhvervspolitikken. Udfordringen må derfor være at videreudvikle de regionale erhvervsudviklingsprogrammer, så de reelt danner ramme for den samlede regionale erhvervs- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det tredje, som jeg godt vil nævne, er nødvendigheden af at se erhvervs-, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken i sammenhæng, ikke mindst fordi de menneskelige ressourcer får en stadig større betydning for virksomhedernes udvikling. Arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken har til formål at styrke udbudet af arbejdskraft, mens erhvervspolitikken handler om at styrke virksomhedernes udvikling og konkurrenceevne og dermed efter-

spørgslen efter arbejdskraft. Derfor må vores mål være at få en større samlet effekt af de ting, der ligger i erhvervs-, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken, for at få flere nye, varige arbejdspladser.

Det fjerde, jeg vil nævne, er den stigende internationalisering. Her er udfordringen at skabe, udvikle og udveksle internationale kontakter til gavn for virksomhedernes og lokal-samfundenes udvikling.

Det femte, jeg vil nævne, er offentligt og privat samarbejde. Jeg skal ikke her lægge op til en fortsættelse af debatten fra sidste uge under den erhvervspolitiske redegørelsesdebat, men sige, at for os at se er det rigtigt med forretningsmæssigt samarbejde og rigtigt at bruge det, og at det handler om at koble viden og erfaringer fra det offentlige og private til nye eller bedre produkter.

Det sjette, jeg vil nævne, er spørgsmålet om små og mellemstore virksomheder samt en styrkelse af iværksætterkulturen. På baggrund af den debat, der just har været her i salen, skal jeg heller ikke her lægge op til en ny diskussion, men blot sige, at det for os er væsentligt at få pointeret, at man lokalt og regionalt har haft mange gode erfaringer med etablering af netværksamarbejde mellem virksomheder, vækstgrupper og lign., og vi betragter det som meget vigtigt at bygge videre på disse erfaringer og udnytte de synergieffekter, der ligger i at bringe de rigtige mennesker sammen.

Det syvende, jeg godt vil nævne, er behovet for at få givet viden- og kompetenceudviklingen et løft. Der er ingen tvivl om, at udviklingen af de menneskelige ressourcer i sammenhæng med udnyttelsen af informationsteknologiens muligheder er meget vitalt for at styrke den lokale og regionale konkurrenceevne. Jeg tror også, at hvis vi kigger på det her, vil det være en mulighed for at være med til at give vores land-distrikter et positivt løft, netop fordi informationsteknologien ophæver nogle af de geografiske barrierer.

Det ottende, jeg godt vil pointere, og som vi betragter som en væsentlig ting, er videreudvikling og styrkelse af videngrundlaget for den regionale erhvervspolitik. Det kan bl.a. ske ved at samle, videreudvikle og bedre udnytte den viden, bl.a. det regionale erhvervsliv ligger inde med, men som også ligger i vores erhvervskontorer, kommuner, amter, arbejdsmarkedsråd, uddannelsesinstitutioner, teknologiske informationscentre m.v. Når jeg har fat i de teknologiske